

Sentencja

- 1) Poprzez uchwalenie art. 137 pkt 8, art. 138 tiret trzecie, art. 153 i art. 157 pkt 3 ustawy programowej (I) z dnia 27 grudnia 2006 r. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 kwietnia 2007 r., które zobowiązują usługodawców prowadzących działalność na własny rachunek mających siedzibę w państwie członkowskim innym niż Królestwo Belgii do dokonywania uprzedniego zgłoszenia planowanej działalności w Belgii przed jej rozpoczęciem, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 56 TFUE.
- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Danii pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-68/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko naturalne — Dyrektywa 1999/30/WE — Kontrola zanieczyszczeń — Wartości dopuszczalne stężenia PM10 w otaczającym powietrzu)

(2013/C 46/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i S. Mortoni, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Varonego, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu (Dz.U. L 163, s. 41, obecnie art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystego powietrza dla Europy, Dz.U. L 152, s. 1) — Przekroczenie dopuszczalnych wartości stężenia pyłu PM10 w powietrzu od 2005 r.

Sentencja

- 1) Nie zapewniając, aby w latach 2006 i 2007 stężenie PM10 w otaczającym powietrzu w 55 włoskich strefach i aglomeracjach wskazanych w wystosowanym przez Komisję Europejską w dniu 2 lutego 2009 r. wezwaniu do usunięcia uchybienia nie przekraczało wartości dopuszczalnych określonych w art. 5 ust. 1 dyrek-

tyw Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążyącym na niej na mocy tego przepisu.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Republika Włoska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Gravenhage — Niderlandy) — Leno Merken BV przeciwko Hagelkruis Beheer BV

(Sprawa C-149/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 15 ust. 1 — Pojęcie rzeczywistego używania znaku towarowego — Zasięg terytorialny używania — Używanie wspólnotowego znaku towarowego na obszarze jednego państwa członkowskiego — Wystarczający charakter)

(2013/C 46/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Leno Merken BV

Strona pozwana: Hagelkruis Beheer BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te 's-Gravenhage — Wykładnia art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1) — Używanie znaku towarowego — Rzeczywiste używanie — Pojęcie — Używanie wspólnotowego znaku towarowego na terytorium jednego państwa członkowskiego — Używanie uznawane przez to ostatnie państwo za rzeczywiste w przypadku, gdyby chodziło o identyczny krajowy znak towarowy.

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego należy interpretować w ten sposób, że oceny wymogu, zgodnie z którym znak towarowy powinien być „rzeczywiście używany [...] we Wspólnocie” w rozumieniu tego przepisu, należy dokonać w oderwaniu od granic terytoriów państw członkowskich.

Wspólnotowy znak towarowy jest „rzeczywiście używany” w rozumieniu art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009, gdy korzysta się z niego zgodnie z jego podstawową funkcją i w celu zachowania lub stworzenia udziałów w rynku we Wspólnocie Europejskiej dla oznaczonych wspomnianym znakiem towarowym towarów lub usług. Do sądu odsyłającego należy dokonanie oceny, czy warunki te zostały spełnione w sprawie rozpatrywanej w postępowaniu głównym, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności faktycznych mających znaczenie, takich jak w szczególności cechy rozpatrywanego rynku, charakter towarów lub usług chronionych znakiem towarowym, zakres terytorialny i ilościowy używania, jak również częstotliwość i regularność tego używania.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.06.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Azienda Sanitaria Locale di Lecce, Università del Salento przeciwko Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce i in.

(Sprawa C-159/11) (¹)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Artykuł 1 ust. 2 lit. a) i d) — Usługi — Badanie i ocena wytrzymałości na wstrząsy sejsmiczne budynków szpitalnych — Umowa zawarta między dwoma podmiotami publicznymi, z których jeden jest uniwersytetem — Podmiot publiczny, który może być uznany za wykonawcę — Umowa pod tytułem odpłatnym — Świadczenie wzajemne nieprzekraczające poniesionych kosztów)

(2013/C 46/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Azienda Sanitaria Locale di Lecce, Università del Salento

Strona pozwana: Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce, Consiglio Nazionale degli Ingegneri, Associazione delle Organizzazioni di Ingegneri, di Architettura e di Consultazione Tecnico-economica (OICE), Etacons srl, Ing. Vito Prato Engineering srl, Barletti — Del Grosso e Associati srl, Ordine degli Architetti della Provincia di Lecce, Consiglio Nazionale degli Architetti, Pianificatori, Paesaggisti e Conservatori

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. a) i d), art. 2 i art. 28 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur

udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) oraz załącznika II do niej, kategorii nr 8 i 12 — Udzielenie zamówienia z pominięciem postępowania w sprawie udzielenia zamówienia publicznego — Świadczenie usług obejmujących wykonanie badania i przeprowadzenie oceny wytrzymałości na wstrząsy sejsmiczne niektórych szpitali — Umowy zawarte pomiędzy dwoma organami administracji publicznej, w ramach których usługodawcą jest uniwersytet — Umowy pod tytułem odpłatnym, w których świadczenie wzajemne nie przekracza poniesionych kosztów

Sentencja

Prawo Unii w dziedzinie zamówień publicznych sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które umożliwiają, bez odwołania się do zasad dotyczących udzielania zamówień publicznych, zawarcie umowy, na mocy której podmioty publiczne ustanawiają między sobą współpracę, jeżeli — czego zbadanie należy do sądu odsyłającego — przedmiotem takiej umowy nie jest zapewnienie wykonania misji publicznej wspólnej dla tych podmiotów, umowa ta nie jest wyłącznie dyktowana względami i wymogami związanymi z realizacją celów leżących w publicznym interesie lub może ona prowadzić do uprzywilejowania prywatnego usługodawcy względem jego konkurentów.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 grudnia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale di Milano — Włochy) — 3D I srl przeciwko Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona

(Sprawa C-207/11) (¹)

(Podatki — Dyrektywa 90/434/EWG — Wspólny system opodatkowania mający zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich — Artykuły 2, 4 i 9 — Wniesienie aktywów — Opodatkowanie zysków kapitałowych zrealizowanych przez spółkę przekazującą w związku z wniesieniem aktywów — Odroczenie opodatkowania — Warunek nakazujący ujęcie w bilansie spółki przekazującej funduszu rezerwowego na odroczony podatek w wysokości zrealizowanego zysku kapitałowego)

(2013/C 46/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria regionale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: 3D I srl

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate Ufficio di Cremona